

Fjortende Møde.

Torsdagen den 19de Oktober Kl. 1 1/2.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Konkurs samt om nogle Forandringer i de gjældende Bestemmelser om Pant, Thinglæsning og Eksekution.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1273 ff.)

Sagen sættes under Forhandling.

Nellemann: Som det ærede Thing vil have set, er dette Lovforslag af betydeligt Omfang og har, saaledes som overhovedet Lovforslag af denne Natur, en stærk indre Sammenhæng i alle sine enkelte Dele, saaledes at det vil være vanskeligt at løsrive større Partier deraf eller at gjøre væsentlige Forandringer i de enkelte Partier af det. I en vis Forstand vil derfor denne Sags Stilling være noget eiendommelig og noget forskjellig fra andre Sagers Stilling her i Thinget, idet Forholdet nemlig i mange Henseender vil stille sig saaledes, at Forslaget nærmest maa betragtes som en Hensigtstilling til Repræsentationen, om en saadan Lov som denne overhovedet ønskes eller ikke. Ændringer i det Enkelte medføre altid store Forer ved et Lovforslag af denne Natur, idet der derved let kan ske et Brud paa Systemets Konsekvenser, et Brud, hvis Følger det paa Grund af Materiens Vidtløftighed og Indviklethed ikke altid er let at overse strax, men som uundværlig vil gjøre sig gjældende i Fremtiden, naar Lovens idelige Anvendelse mere og mere tvinger ind paa alle de Konsekvenser, som den fører med sig. Som Følge af dette Lovarbejdes Karakter forudser jeg, at i alt Fald denne første Behandling ikke vil stige meget ned i Enkelthederne af Lovforslaget, men at den ganske i Almindelighed vil komme til at bevæge sig om Spørgsmaalet i dets Almindelighed, Spørgsmaalet, om en saadan Lov som denne, under de nu-

værende Forhold kan siges at være ønskelig og nødvendig. — Som det vil ses, indeholder denne Lov en ny Ordning af et stort Afsnit af vor Rettsforfatning; det er vel ikke det hele Skifteværken, ikke engang hele Lovgivningen om Behandlingen af insolvente Boer, men dog en betydelig Del af dette Omraade, som Lovene ordner. Den nuværende Behandlingsmaade af insolvente Boer, som jeg maaflte med eet Ord maa salde den gamle Konkurs, bliver ikke ganske affkasset ved denne Lov, men den bibeholdes endnu paa et stort Omraade, idet nemlig Lovforslagets § 145 medfører, at Boer, der staa under Skiftebehandling af andre Grunde end Konkursgrunde, blive i det Væsentlige at behandle efter de hidtil gjældende Regler. Det vil altsaa praktisk talt siges, at insolvente Dødsboer i det Væsentlige blive at behandle efter samme Regler som hidtil. Denne gamle Konkursbehandling, som altsaa endnu vil faae et temmelig stort Omraade, er jo væsentlig forskjellig fra den nye, dels derved at Skifteretten ved den gamle Konkurs maa siges at være Boets Bestyrer, maa siges at være den, der har den væsentlige, den afgjørende Indflydelse, om den end er pligtig at tage et vist Hensyn til Kreditorernes Dnske, medens derimod den nye Konkurs paa dette Punkt vil indføre et helt andet System, et System, der væsentlig beror paa den Tanke, at Kreditorerne som Helhed udgjøre et Interessensklub, der raade over Falltboet paa den Maade, dets egen Interesse bedst tilsiges, saaledes altsaa, at Bestyrelsen af Boet væsentlig udøves af Kreditorerne selv som en Enhed igjennem en af dem valgt Kurator, som er Bestyrer af Boet, og ved Hjælp af et Udvalg, der staaer ved Siden af ham, og som kontrollerer ham, et Kreditorudvalg. Deri ligger Hovedforskjellen imellem den gamle og den nye Konkurs, men der er ogsaa andre væsentlige Forskjelligheder. Saaledes er der den Forskjel, at i den gamle Konkurs, som fremdeles vil vedblive i de insolvente Dødsboer, have vi det præklusive Proklama, som har den Virkning, at de Fordringer, der ikke anmeldes inden Proklamaets Udlob, fortales. Et saadant præklusivt Proklama vil ikke finde Sted efter